

ALAPTANÍTÁSOK

Szolgálati ajándékok 5. – A pásztori szolgálat 1.

Szolgálati elhívásokról, és szolgálati ajándékokról lesz tanítás a mai napon. A pásztori elhívásról tanítunk.

Efezus 4:11-12

„És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétácul, némelyeket evangélistácul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítócul: Szolgálat munkájára tökéletesítve a szenteket, a Krisztus Testének építésére:”

1Korinthus 12:28

„És pedig némelyeket rendelt az Isten a Gyülekezetben először apostolokul, másodsor prófétácul, harmadsor tanítócul; azután csodatévő erőket, aztán gyógyításoknak ajándékait, segítőköt, vezetőket, nyelvek nemeit.”

Róma 12:6-8

„Mint hogy azért külön-külön ajándékaink vannak a nekünk adott kegyelem szerint, akár prófétálás, a hitnek mértéke szerint teljesítsük; Akár szolgálat, a szolgálatban; akár tanító, a tanításban; Buzdító, a buzdításban; az adakozó szelídséggel; az elöljáró szorgalmatossággal; a könnyörülő vidámsággal tegye.”

Az én King James angol Bibliafordításom szerint a pásztor az összes felsorolásban egyetlen egyszer szerepel csak. A magyar Bibliafordítás szerint ez nem így van. A magyar nyelv annyiban különbözik az angoltól, hogy a juhnyáj pásztorát, és a gyülekezeti test pásztorát is ugyanúgy pásztornak hívjuk. Ez az angolban nem így van, erre két külön szó van.

És végre valami, ami pontosan úgy van a magyarban, mint az eredeti görögben, de az angol nem ilyen. Tehát most nekünk lesz könnyebb dolgunk, magyaroknak, és az angol nyelvben lesznek nehézségek. Jézus Krisztus a tanításaiban sokszor használta a juhnyáj pásztorát a hívők gyülekezeti testének a pásztorkodására. Ez a hasonlat pedig nagyon szép, mert, úgy ahogy elképzelték egy juhnyáját, ahogy a kis juhocskák békességben együtt vannak, és a pásztor vigyáz rájuk, ugyanez a dolga egy pásztornak, aki a hívők közösségére ugyanúgy kell, hogy vigyázzon. Felelőssége van, és féltő szeretettel kell vigyázni a híveit.

A Bibliában a legszebb és a legnagyobb példát Jézus Krisztus esetében látjuk, akit pásztorként említ az Ige.

János 10:11

„Én vagyok a Jó Pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért.”

Ugyanaz a 'pásztor' szó szerepel tehát itt, mint amit az *Efezus 4:11*-ben olvastunk.

Zsidó 13:20

„A békesség Istene pedig, aki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztorát, örök szövetség vére által, a mi Urunkat Jézust.”

1Péter 2:25

„Mert olyanok voltatok, mint tévelygő juhok; de most megtértetek lelketek pásztorához és felvigyázójához.”

Tehát ahogy látjátok, szerepel az Igében a 'pásztor' szó - de a Főpásztor maga Jézus. A pásztor tulajdonképpen a nyáj pásztoraként szerepel - Jézus Krisztus pedig Isten földi nyájának a Főpásztora. De kell, hogy legyenek neki al-pásztorai.

Amikor elhív embereket a szolgálatba Jézus, és ajándékként adja az elhívott szolgálóknak az úgymond pásztori ajándékot, hogy tudjanak pásztori feladatot végezni a nyáj felett.

Azt lehet mondani, hogy azért van szükség tehát Jézus Krisztus nyájának a pásztorkodására, mert a hívők összejönnek. Arra van szüksége a pásztornak, hogy féltő szeretetével tekintse a nyáj egészségét. Ilyen féltő, szerető pásztor minden kis csoportból ki kell, hogy növekedjen előbb utóbb.

Jézus Krisztus, ahogy tanít példaképpen a pásztorról, elmondja, hogy szükség van erre a feladatra, hogy pásztor legyen valaki.

Azért van, hogy nagyon sokszor az újjászületett hívők, a keresztyények úgymond az útról letérnek valamelyik irányban, mert nincsen pásztoruk. Ezért van például, hogy nagyon sok keresztyény letér az alapvető tanítások útjáról.

Az egyik ilyen téves eleme a tanításoknak az úgynevezett testnek a pásztorkodása. A Biblia nagyon keveset említi a testnek a szolgálatát. A Biblia azt tanítja a gyülekezeti test egészéről, hogy úgy kell elképzelni, mint egy egész testet, aminek a feje Jézus Krisztus. És a test saját magában, egymagában nem megy el szolgálatra. A Biblia azt tanítja, hogy az Úr rendelt el a szolgálatban embereket.

Miket rendelt el az Úr a szolgálatban? Erre a kérdésre a válasz az *Efezus 4:12*-ben szerepelt már. Miért rendelte el Jézus ezeket a szolgálatokat?

Efezus 4:12

„Szolgálat munkájára tökéletesítve a szenteket, a Krisztus Testének építésére.”

Tehát a szentek tökéletesítése céljából vannak. Tehát ez azt jelenti, hogy ezek nélkül a szolgálati elhívások nélkül a szentek nem tudnának fejlődni. Ezek a szolgálati ajándékok szolgálat munkájára lettek elhívva, és senki más nem tudja a szolgálatot végezni, csak ezek. Senki más nem tudja tehát a szolgálatot vinni, csak azok, amelyeket Ő adott szolgálat céljára.

Találtok olyanokat majd, akik egy kis megértéssel bírnak a dolog felől, egy kis igazság már a része az életüknek, és arra egészen új, furcsa, őáltaluk kigondolt tudományelveket építenek föl, és utána félrevezetik az embereket ezekkel a téves kinyilatkoztatásaikkal. Ami igazán veszélyes ebben, az az, hogy ezáltal megnyitják magukat ezek az emberek az ördög irányába, és ezáltal tönkretesznek gyülekezeteiket. Megosztanak gyülekezeteiket, megosztják Jézus testért, és összezavarást okoznak. A Biblia teljesen világosan fogalmaz azzal kapcsolatban, hogy Isten nem akarja azt, hogy összezavartak legyünk. Tehát ez csak az ördögtől jöhet, mert ő okoz megosztást, szakadást.

Ha valaki tehát nem az Ige vonalában gondolkodik, és nem úgy építi fel a gondolatait, ahogy az az Istentől adatott az Igékben, akkor az igazság az, hogy meg kell szabadulnod tőle.

Néha olyat is hallani, hogy Istennek manapság már nincsen szüksége pásztorokra, hanem a gyülekezeti testből bárkit lehet szolgálatra használni.

Azt kérdezem tőled, hogy hogyan fogja tudni helyettesíteni a kisujjad a nyelved szerepét?

Pál mintaként az emberi testet használta, és a testünk tagjainak összességére, mindannyiukra szükségünk van. Hogyan akarsz például a kisujjaddal jól látni? Azt mondja az Ige, hogy *Isten* adott a gyülekezetek számára szolgálati ajándékokat, és azért adta ezeket a szolgálatokat, hogy szolgáljanak.

Az igazság az, hogy szükség lenne olyan összejövetelekre, amikor a hívők csak úgy összejönnek.

Most jöttünk vissza augusztusban két olyan nagy lélekszámú összejöveteletről, amit az Egyesült Államokban tartottak. Kellene itt is lennie olyan összejöveteleknek, amikor a gyülekezetek többen, közösen összejönnek nagy lélekszámban, és a hitükben erősítik egymást.

Szükség lenne olyan összejövetelekre is, amikor nem tervezünk meg semmit sem előre, hanem mindent a Szent Szellemre bízunk, és hagyjuk Őt megnyilatkozni. Ilyenkor bizony előfordul, hogy 10-15, kár 40-45 percig is teljes csöndben vagyunk, és várunk a Szent Szellem mozdulására.

Ez azt jelenti tehát, hogy átadjuk az alkalom vezetését a Szent Szellem számára – és ilyen alkalmakra is szükségünk lenne! És ha egy ilyen alkalomra betévedne egy ateista, egy hitetlen, akkor Istennek a jelenléte olyan erős, hogy ez azáltal a teljes csönd által olyan meggyőzöttséget kap a szívében Isten bizonyosságáról.

De az ilyen összejövetelek, habár jók, nem helyettesítik a pásztor funkcióját, a pásztori munkát, és a gyülekezet munkáját.

Meddig lesz szükségünk arra, hogy legyenek ezek a szolgálati elhívások?

Efezus 4:13

„Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére.”

Meddig lesznek tehát ezek a szolgálati elhívások a gyülekezetben? Addig, amíg eljutunk a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére.

Én személy szerint még nem érkeztem el oda. Ti már ott vagytok? Milyen hosszú időre adta tehát Isten ezeket a szolgálati elhívásokat? Addig van szükség ezekre a szolgálati elhívásokra, amíg Jézus Krisztus vissza nem jön a földre. És Jézus Krisztus nem vette ki a gyülekezeti testből ezeket a szolgálati elhívásokat! És nincs olyan gyülekezet, aki ezt le tudná szavazni szintén.

Azok a kis tünetek, mondjuk, amit néhány intellektuális agy kigondol, tud javasolni olyan ötleteket, ami által te esetleg elfogadod, hogy ezek a szolgálati ajándékok már nem léteznek. Mert elmagyarázza neked, hogy ez már nem Isten terve. De Istennek nem akarata az, hogy ezeket kihelyezze a gyülekezetből!

Nagyon sok mindent szeretnék ezzel a témával kapcsolatban még mondani, és szükség van arra, hogy ezeket elmondjam! Nagyon fontos megérteni azt mindnyájunknak, hogy Isten hogy rendelte el az Ő gyülekezeti testének a felépítését! És az nem megoldás, hogy elmegyünk az Ószövetségbe, és onnan kikapunk valamit, amivel megpróbáljuk helyettesíteni az Újszövetség pásztori elhívását!

A pásztori elhívásnál az szükséges, hogy a pásztor letelepedjen, egy helyi közösség szerves tagja legyen – és neki nem az a feladata, hogy egyik helyről a másikra költözködjön, és utazzon, és mozduljon.

Meg fogjuk nézni, hogy hogyan működött a korai gyülekezeti korszakban a gyülekezet felépítése. Abban az időben a Biblia véneket említ. Meg fogjuk nézni, hogy hogyan fordítja ezt a Biblia.

Apostolok Cselekedetei 11:30

„Amit meg is cselekedének, elküldvén a vénekhez Barnabás és Saulus keze által.”

Tehát arról szól itt az Igerész, ha elolvassátok, hogy nagy szárazság volt, és a gyülekezetek gyűjtöttek, segítették egymást, és ezt az ajándékot juttatták el egyik helyről a másikra.

Apostolok Cselekedetei 14:23

„Miután pedig választottak nekik gyülekezetenként véneket, imádkozván böjtölésekkel egybe, ajánlák őket az Úrnak, akiben hittek.”

Apostolok Cselekedetei 20:17, 28

„Milétusból azonban küldvén Efézusba, magához hívatá a gyülekezet véneit....ViseljeteK gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének pásztorlására, amelyet a tulajdon vérével szerzett.”

Tehát az egész nyáj vigyázójává tett titeket a Szent Szellem. Arra van tehát szükség, hogy a pásztor legeltesse a nyáját.

Az itteni név, amelyet 'vének'-nek fordít a Biblia, a görög eredetiben egyszerűen csak annyit jelentett, hogy az idősebbeket, az idősebb tagokat. A korai gyülekezeti korszakban kellett, hogy a szolgálatba bevonják az Úrban idősebbeket, mert nagyon sok fiatal hívő volt, és nem voltak pásztorok, akik el tudták volna látni a pásztori feladatokat. Tehát a helyi gyülekezeteknek nem voltak pásztoraik, hanem egyszerűen a vénekre hagyták rá ezeket a feladatokat és munkákat. Mert Isten számára idő szükséges ahhoz, amíg ki tud nevelni pásztorokat. Tehát az volt a gyakorlat, hogy idősebbeket, a Biblia szerint úgynevezett 'véneket' helyeztek ezekbe a feladatkörbe, hogy vigyázókká legyenek a többiek felett.

Szükséges azt megértenetek, hogy az egész szolgálati munka, bármelyik elhívást tekintve, egy folyamatában kiépített munka kell, hogy legyen, fejlődőképes munka kell, hogy legyen. Nagyon nem javasolt dolog, és a Biblia sem javasolja, hogy kezdőket helyeztetek ezekre a posztokra! Ahogy ezt mondani szoktam, az elhívásoknál, a feladatoknál, ahhoz, hogy betöltsétek a magasabb elhívásokat, szükséges, hogy előtte egy alacsonyabb szintű elhíváson teljesítsetek, és gyakorlatot szerezzetek.

Bár megvan az elhívásuk az Úrtól arra a feladatra, végig kell járniuk azokat a lépcsőket, amik elvezetnek oda, hogy képes legyen betölteni az elhívását.

A szolgálati elhívások és a szellemi ajándékok tehát kifejleszthetők!

A korai gyülekezeti korszakban tehát a vének töltötték be a vigyázó szerepet, és övék volt a felelősség is.

Tehát, hogy lássátok, hogy hogyan épültek ki ezek a hívő közösségek: voltak helyi közösségenként a vének, és a véneknek volt egy felsőbb vezetője, akit pedig püspöknek fordítanak a magyar fordítás szerint. Meg fogjátok látni, ahogy olvassuk majd az Igét, több szó megfelelőképpen szerepel ugyanarra a fogalomra.

Azt szeretném, ha meglátnátok tehát, hogy egy eleve meghatározott rendszerben volt felépítve a korai gyülekezeti korszakban a test. És ahogy azt említettük már az előbb, az *IPéter 2:25*-ben, hogy Jézus Krisztus maga a Főpásztorunk.

Apostolok Cselekedetei 20:28

„Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének pásztorlására, amelyet a tulajdon vérével szerzett.”

Ahogy látjátok, a *Filippi 1:1*-ben szerepelnek a *püspök* és a *diakónus* posztok is. Meg fogjuk nézni, hogy ez mit jelent:

Filippi 1:1

„Pál és Timótheus, Jézus Krisztus szolgálói, minden szenteknek a Krisztus Jézusban, akik Filippiben vannak, a püspökökkel és diakónusokkal egyetemben.”

A püspökök tehát nem jelentenek mást, mint a gyülekezetek helyi felülvigyázóit. A *diakónusok* nem szolgálati elhívás, és nem szolgálati ajándék, a szervezetnek volt egy egysége.

1Timóteus 3:1

„Igaz ez a beszéd: Ha valaki a püspöki hivatalra törekszik, nemes munkára vágyik.”

Ahogy az az angol Bibliában szerepel, a magyarban nem: ez egy hivatal – a püspökség. Ebben a versben, amit *püspöknek* olvas a magyar fordítás, szintén a *felülvigyázó* szerepel az eredeti görög szövegben. Ugyanaz a szó, ami az *Apostolok Cselekedetei 20:28*-ban úgy szerepelt, mint 'felülvigyázó', az itt 'püspöknek' szerepel.

Amiről tehát itt Isten beszél, az a pásztori ajándékokat fedi le.

Az a szándékom ezzel, hogy erről tanítok, hogy lássátok a szükségét a pásztori hivatalnak, és a fontosságát. Azért adatott ez a hivatal, hogy a szentek tökéletesítése valóban folyamatban legyen, munka alatt legyen - ezért szükség volt a pásztori hivatalra is.

Nagyon fontosak ezek a tanítások, úgy gondolom, mert nagyon gyakran találkozol azzal itt Magyarországon a hívő közösségekben, kis közösségek ezek, akik egyszerűen magukat kinevezik apostoloknak, prófétáknak, és hirdetik magukat ilyen címkékkal, de ezek üres edényeken lévő címkék tulajdonképpen. Találkoztunk már például olyannal, aki csak egy most újjászületett keresztény, de már maga nevez ki al-apostolokat maga alatt! Ennyire tévúton vannak az emberek.

Az igazság az, hogy ők is a helyes dolgokat szeretnék tenni, mert hiszen újjászületett szellemük van. Az újjászületett keresztényeket hasonlítani lehet egy kis madárkához, aki éppen most bújt ki a tojásból, és kitérja a száját, és mindent, ami rajta keresztül jön, azt lenyel. És habár ezek az újjászületett keresztények jó dolgokat szeretnének tenni, de mivel nincsenek tanítások, ami alapján el tudnának igazodni, minden tanításra megnyitják magukat, és elfogadják mindent.

1Timóteus 3:2-7

„Szükséges annakokáért, hogy a püspök feddhetetlen legyen, egyfeleségű férfiú, józan, mértékletes, illedelmes, vendégszerető, a tanításra alkalmas; Nem borozó, nem verekedő, nem rút nyereségre vágó; hanem szelíd, versengéstől mentes, nem pénzsóvárgó; Ki a maga házáat jól igazgatja, gyermekeit engedelmességben tartja, teljes tisztességben; Mert ha valaki az ő tulajdon házáat nem tudja igazgatni, mimódon visel gondot az Isten Gyülekezetére? Ne legyen új hívő, nehogy felfuvalkodván, az ördög kárhozatába essék. Szükséges pedig, hogy jó bizonyága is legyen a kívülvalóktól; nehogy gyalázatba és az ördög törébe essék.”

Tehát nem lehet kezdőt odatenni erre a hivatalra! Nem lehet tehát új ember, ahogy írja az Ige. Egyetlen egy hivatalba sem lehet új embert odatenni!

Olvastuk tehát a 7. versben, hogy szükséges pedig, hogy jó bizonyága is legyen a kívülvalóktól. Tehát fontos az, hogy akik ugyanabban a városkában laknak, de nem tartoznak a hívő közösséghez, tehát kívülállók, azok is szépen és jól gondolkodjanak felőle. Mondjuk, ha te keresztény vagy, és tanúságot akarsz tenni az Úr Jézusról, akkor nem illik, ha téged úgy ismernek, mint akinek hiányosságai vannak. Szükséges, hogy az emberek tisztelettel, és elismeréssel legyenek irántad.

Előfordul, hogy vidéki gyógyító alkalmainkra a szervezők kiteszik a plakátokat az alkalom hirdetésére, és az ottani helyi keresztények pedig leszedik ezeket plakátokat. Ha megnézik, hogy kik tették ezt, akkor kiderül, hogy a város által leginkább úgynevezett nem ép elméjük tették ezt. Tehát az embereknek nincs jó véleményük azokról, akik ezt teszik. Nem az Úr szolgálatára teszik azt, amit tesznek ezek a keresztények.

Titus 1:7

„Mert szükséges, hogy a püspök feddhetetlen legyen, mint Isten sáfára; nem akaratos, nem haragos, nem részeges, nem verekedő, nem rút nyereszkedő;”

Látjátok az Igéből, hogy a pénz nem lehet, hogy egy szolgálonak az egyik meghatározó vezérelve legyen. Mert ha az, akkor tönkre fogja tenni a szolgálatát. Azért kell a szolgálatot vinnie, mert szereti Istent. A pásztornak pedig azért kell a pásztori szolgálatot vinnie, mert szereti a szívéből a nyáját. És ahogy olvastuk, a jó pásztor az életét adja az ő juhaiért.

Titus 1:8-9

„Hanem vendégszerető, jónak kedvelője, mértékletes, igaz, szent, magatúrtető; Aki ragaszkodik, amire tanítatott, a megbízható Igéhez, hogy képes legyen bátorítani is az egészséges tanítással, de meggyőzni is az ellentmondókat.”

Tehát a vezető feladat az egy meghatározója volt a vének feladatkörének. Néhányuk ismert volt a többiek számára, a többiek közül.

Hadd tegyek itt valamit hozzá: habár a pásztor nem azért viszi a szolgálatát, mert pénzszerető lenne, de a nyájának kötelesség arról gondoskodni, hogy a pásztor megélhessen!

1Timóteus 5:17

„A szolgálatukat jól betöltő presbiterek kétszeres megbecsülésre legyenek méltók, főképpen akik az igazsághoz és tanításban fáradoznak.”

Tehát mint látjátok, most egy másik szó jelenik meg, a 'presbiter', ugyanarra a feladatkörre. Feladatuk volt tehát a többiek vezetése. Aki tanít, és beszél is a többieknek, kettős tisztességre méltassanak – ezt írja az Ige. Mivel tudja táplálni a pásztor a nyáját? Isten Igéjével! Arra is szüksége van a pásztornak, hogy az egész nyáját áttekintse, átlássa.

1Péter 5:2

„Pásztoroljátok az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerből, hanem önként; sem nem rút nyereszkeskedésből, hanem odaadással;”

Tehát amint látjátok, a nyájnak pedig kötelessége a vének - vagy vezetők, vagy ahogy az Igében már láttuk, sokféleképpen hívják -, anyagi támogatása. De fontos, hogy lássátok azt, hogy aki a vezető feladatot végzi, annak nem a pénz a vezérelve! Az ő vezérleve Isten szolgálata! Az embereket kell, hogy maga elé helyezze!

Arra is szükség van, hogy a megfelelő elméleti gondolkörrel tekintszen rá a nyájra.

Vannak olyan esetek, amikor olyan picike a nyáj, hogy nem tudja megtenni a pásztor az úgynevezett "eltartását", hogy gondoskodni nem tud a pásztorról. De ilyenkor megtapasztalhatjátok azt, hogy az egyik kis helyi csoport segít a másiknak.

Látjátok, a kettős tisztességet akkor említi az Ige, amikor nem csak felügyelői szerepet töltenek be, hanem beszédben, és tanításban is fáradoznak.

Tehát fontos azt látni, hogy nem lehet kezdőket ültetni ebbe a hivatalba, hanem azokat, akiknek megvan a tapasztalatuk, és ezeket az embereket támogatni is kell!

Azt is mondja az Ige, hogy valamit csak a pénzért csinálni a szolgálatban, az nem helyes, az helytelen!

1Timóteus 5:18

„Mert azt mondja az Írás: A nyomtató ökörnek ne kösd be a száját; és: Méltó a munkás a maga jutalmára.”

Itt is a pásztor, vagy a felügyelőnek a hivataláról van szó, aki a tanításban és beszédben fáradozik. Ezért azok a nyájak, akik megtehetik, azok teljes munkakörrel úgynevezett foglalkoztatják a pásztorukat, mert, ahogy mondja az Ige, méltó a munkás az ő bérére.

Szeretném, ha most összefoglalnánk, mik azok a lényegi pontok, amiket a Szent Szellem itt tanítani szeretne nekünk!

Először is a nyáj pásztorának meg kell, hogy legyen a felütekintése a nyájról.

Ha véneket említi a Biblia, ha püspökséget említi a Biblia, ha pásztor említi a Biblia – ugyanarról a pásztori feladatköréről beszél.

A pásztori elhívást Jézus Krisztus adja ajándékként, szolgálati ajándékként a gyülekezeti test számára, és ők elismert pásztorai a nyájnak.

Ahogy mondja az Ige az *Apostolok Cselekedetei 20:28*-ban: „a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének pásztorlására.”

Amikor a nyáj akkorává válik, hogy már egy pásztor nem tudja kezelni, akkor több pásztorra lesz szükség. Van, amikor itt is emberi hibába esnek az emberek, mert azt teszik, hogy ők maguk próbálják kitalálni a felépítését a megosztásnak. Ők maguk próbálják kidolgozni a kisebb pásztori munkakörök lényegét – habár ilyen nincs a Bibliában. Megpróbálják az embereket uralni. Mindenhol találkozhatunk ilyen fajtájú emberekkel, akik szeretnék maguk alá, az uralmuk alá helyezni a többieket. Meg szeretnék mondani a többiek számára, hogy az életük legpróbb részleteiben mit, és hogyan tegyenek.

Ott vannak mindig, figyelni kell azokra, akik épp most születtek újjá, még csecsemőkorban vannak az Úrban. És tegyük föl, hogy már betöltek a Szent Szellemmel – és ezek a csecsemők még mindent lenyelnek, mindennel táplálkoznak.

Ismertem egyszer egy ilyen fiatal keresztényt, aki épphogy csak újjászületett, és elvitte egy ilyen kis imacsoport. Egy pár hónap után elhatározta, hogy nem megy többet oda. Utána azzal fenyegették a többiek, hogy most már biztos a pokolba kerül, mert nem vetette alá magát az öregebbek akarátának. Megkérdezte tőlem, hogy: *valóban ez a sorsom, hogy most a pokolba kerülök azért, mert nem voltam engedelmes azoknak a számára? Meg akarták mondani nekem, hogy mikor vegyek új ruhát, milyen színű ruhát vegyek föl.* Azt mondta, hogy: *ez a férjem dolga, hogy ezt megmondja nekem.* Ez nem a gyülekezeti vének dolga, hogy ezt megmondják! Szükséges tehát, hogy mindenki a saját feladatkörét töltsse be: a gyülekezetiek a gyülekezetét, a férj pedig a férjét.

A vének, a vezetők, a pásztorok szükséges, hogy a nyáját táplálják! És nagyon sokszor felesleges dolgokat mondanak az embereknek: *nem mehatsz el látogatóba, hacsak ha én nem mondom neked!*

Ha nem tudod, hogy milyen fajtájú kocsit vegyél, akkor vegyél magadnak egy pár görkorcsolyát. Ez nem a vének feladatköre! Egy majmot több tisztelettel illetem, mint egy ilyen fajta vént, aki ilyenfajtan viszi a munkát!

Sokszor látni az igazi fiatalokat, akiket olyan 22 éves kortól lehet megfigyelni, hogy elkezdik a szolgálatot. És megpróbálják az egész alkalom vezetésének a menetét a kezükbe venni. Új kinyilatkoztatásokkal táplálják a nyáját, ahelyett, hogy az igazi Igével táplálják. A törvények irányába viszik el az embereket, ahelyett, hogy a kegyelem irányába mozdulnának. Rabszolgákká teszik az embereket! Arra lenne szükségünk, hogy tisztelettel és tekintettel legyünk egymásra!

Sokszor megfigyelhető, hogy az emberek egy kis bibliai részszigazságra hatalmas elméleteket építenek föl, és ezáltal nagyon sok minden lényegi dolgot elfednek, eltakarnak. Olyan, mint egy esernyő. A Biblia nem így tervezte, nem így szól a Biblia.

Van egy olyan téves elmélet, miszerint a következő felépítésben épül fel a gyülekezet: legfelül van Isten, utána Jézus, utána jön a gyülekezeti vezető, utána a férj, aztán a feleség, és legalul a gyermek. És akkor vagy védettségben, ha ebben a lánchban a megfelelő helyedet elfogadod.

A Biblia nem ezt tanítja! A Biblia nem szól erről, hogy akkor lennél védettség alatt!

Isten és Jézus Krisztus a feje a gyülekezeti testnek – és nagyon világosan fogalmaz a Biblia, hogy Jézus Krisztus Isten jobbán ül, nem Isten alatt helyezkedik el! Jézus Krisztus, amikor a földre született kiüresítette isteni mivoltát, letette, és emberként született meg a földre. Miután kereszthalált halt értünk, és Isten feltámasztotta, Isten felmagasztalta, a saját jobbára ültette.

Tehát ez nem egy vertikális felépítés, hanem egy horizontális.

Jézus azt tanította, hogy Istennel egyenlők vagyunk. Tehát egyenlők vagyunk Istennel mi is! Jézus nem kisebb Istennél, hanem egyenlő Istennel! És mindannyian, az egész emberiség, Isten szemében Jézus Krisztussal együtt föltámadt a halálból!

Ezt teljesen világosan írja az Ige az *Efezus 2:1-6* Igékben, hogy mi is együtt ültettünk a mennyei trónra Jézus Krisztussal, és társörökösei vagyunk Jézus Krisztusnak!

Az asszonyt Isten a férfi oldalbordájából teremtette, és nem a lábcsonkjából! Nem olyannak teremtette Isten, akin a férfinak taposnia kellene. De nem is a feje csontjából, a koponyája csontjából, hogy a férfit kellene uralnia. Hanem az oldalbordájából teremtette Isten, ami azt jelképezi, hogy egymás *mellé* teremtette Isten az embert és az asszonyt, és kéz a kézben kell járniuk egymás mellett!

Jézus Krisztusban tehát nincsen sem férfi, sem nő, ezt bizonyítja az Ige is:

Galata 3:28

„Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.”

Elhatároztam nagyon régen, hogy az igazságot fogom csak tanítani, semmi mást! Mert az igazság gondoskodik arról, hogy a hibákat legyőzze.

Szellemi értelemben mondvá tehát, az asszony nincs a férfi alá helyezve.

Az *1János 3:2*-ben azt mondja az Ige, hogy ti most Isten fiacskái vagytok - és ezt az asszonyokra is érti. Az asszonyok is megdicsőítették Jézus Krisztusban. Most!

Tehát az igazság az, hogy a férj-feleség kapcsolat az a családra terjed ki. Otthonra, nem a gyülekezetre! A gyülekezetben az asszony nincs a férje alá rendelve, és a gyülekezetben a férj nincs a feleség fölé rendelve.

Amikor otthon a családban tekintjük őket, akkor a férfi a ház ura. De nagyon fontos, hogy ezt lássátok, hogy egy hitetlen férj nem tudja visszatartani a feleségét attól, hogy ő gyülekezetbe tartozzon, ha úgy kívánja. Vagy fordítva is igaz ez - tehát tiszteletben kell tartani mindenkinek az akaratát az Úrban.

Nagyon tisztán lehet azt is látni az Igében, le van írva, hogy ha hitetlen fél menni akar, akkor el kell engedni. Az asszony is el tud jutni magától, a férje nélkül Istenhez. A gyerekek is el tudnak jutni Istenhez a szülők nélkül, nincs szükség a szülőkre, mert ez egy horizontális kiépítésben működik. Tehát nem úgymond egymáson lefelé csüngve épül föl. Mindannyian ugyanazon a szinten vagyunk tehát.

Szükségetek van józan, és egyszerű tanításokra. Ha valaki nem ért ezzel egyet, az az ő dolga.

Ha hívök úgy döntenek, hogy össze fognak járni egy csoportban, előbb utóbb rá fognak jönni arra, hogy szükségük van egy vezetőre. Szükség van egy ilyen bölcs felülvizsgálóra az alkalmak során is.

A Biblia azt tanítja, hogy Isten mindent a megfelelő rendben teremtett. Megvannak a bölcs alapelvek arra, hogy a nyáját megvédjék a kívülálló farkasoktól. Ezek a farkasok pedig nem mások, mint a hamis tanítók. Ez pedig a pásztor dolga, hogy megvédelmezze a nyáját.

Szükség van arra is, hogy személyesen adjanak tanácsot a pásztorok - a pásztor a tagoknak, a gyülekezetnek, ha szükség van rá. Amikor ennek a szüksége ott van. A pásztor kötelessége, hogy a rábízott lelkeket vigyázza, figyelje őket.

Azok, akik a szellemi vezetők ezekben a hivatalokban, azoknak el kell számolniuk Isten előtt. Egyszer eljön a nap, amikor meg kell állniuk Isten előtt. Meg kell tanulni azt, hogy az embereket szeretni kell, és nem szétcincálni őket, amikor bajban vannak, és még egyet beléjük rúgni. Józan, alapvető tanításokra van szüksége az embereknek, és a józan tanítások által válnak a tagok egyre értékesebbé az Úrban.

És az nem a pásztor feladata, hogy az őhöz tartozó hívőket úgymond ledorongolja az igazsággal, elítélje őket! A pásztor dolga az, hogy táplálja a nyáját, és ezáltal a nyáj tagjai növekedjenek.

Arra is szüksége van a pásztoroknak, hogy legyen hite abban, hogy a nyáját hite által látja valahol máshol, ahová a tagok hite által el tudnak jutni, egy magasabb szinten.

Ha a nyáj megfelelő módon kapja meg a táplálékot az Igéből, akkor egészen biztos, hogy a nyáj tagjai nem válnak betegekké, nem szegényednek el, és nem jutnak semmilyen bajba.

Hat évig pásztorokodtam, és a hat év alatt azok, akik folyamatosan a tagok közé soroltattak, soha semmilyen problémájuk nem volt, mert növekedtek az Úrban.

Azok tehát, akik elhívást kapnak, azoknak kell betölteniük ezt a felülvizsgáló feladatot a gyülekezetben. Az igazi pásztor az egy csodálatos ajándék az Úrtól!

Ahogy az Efezusi levélben olvastuk, Jézus adta ezeket az elhívásokat a gyülekezetbe. Pásztorokat nem lehet üzemi szalagon előre gyártani, mert szükséges hozzá Isten ajándéka! Ha nincs Isten ajándéka meg a te számodra erre a hivatalra, akkor soha nem leszel sikeres ebben. Nincs értelme megpróbálni sem.

Ha viszont ez az ajándék ott van, akkor viszont fejleszteni lehet, és fejleszteni is kell!

Tehát a pásztori hivatal is, és bármelyik hivatal is, és minden szellemi ajándék, fejleszthető. Ahogy ezt a Biblia írja: szolgálati ajándékoknak hívja.

Sok magyar Bibliafordításban sajnos ez nem szerepel. A *Róma 12:7*-ben az angol azt mondja, hogy: *várakoztatok a szolgálatra*. Az ige marad ki a mondatból sok magyar fordításban.

Annyit jelent ez az Ige itt, hogy várakoztatok Istenre, amíg kifejlődik bennetek a szolgálati ajándék olyan szintre, amit már tudtok használni, hogy meg tudjatok állni abba a hivatalban, amire Isten elhívott benneteket.

Teljesen mindegy, hogy milyen jók és tiszták a szándékaid, milyen személyes ambícióid vannak! Semmi sem tudja helyettesíteni ezt a tényt, hogy egy ajándéknak kell lennie a számodra, ami Istentől jön. Istentől jön az ajándék, és a gyülekezet számára adatik. Teljesen világos, hogy a Szent Szellem az, aki felülvizsgálókká teszi ezeket a szolgálókat. Tehát az Igen azt mondja, hogy a Szent Szellemnek része van ebben a munkában szintén.

Apostolok Cselekedetei 20:27-28

„Mert nem vonakodtam attól, hogy hirdessem néktek az Istennek teljes akaratát. Viseljetez gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének pásztorlására, amelyet a tulajdon vérével szerzett.”

Egyszer valaki kapott egy formanyomtatványt arra, hogy ha pásztor szeretne lenni a gyülekezetben, ezt töltsse ki. Mert a gyülekezet, aki pásztorot keresett, kíváncsi volt, hogy annak a pásztornak hány gyereke van, mi az, amit a felesége tud csinálni, milyen képesítése van, milyen szakmája van, mit tud tenni a gyülekezetben a feleség. Számos ilyen apró kérdés. Mindegyik rublikába azt írta, hogy: *nem a te dolgod!* Minden kérdésre az volt a válasz, hogy: *ez nem a te dolgod.*

Nagyon igaz volt ez a válasz! Mert ahogy az angol mondja, ez nem a te ügyleted, semmi közöd hozzá, tehát nincs köze hozzá! Mi köze ahhoz, hogy hány gyereke van valakinek, ha Isten arra hívta el, hogy azt a gyülekezetet pásztorokodja? Semmi köze hozzá!

A gond ott van, hogy az emberek hajlamosak arra, hogy lemenjenek a természeti síkra a természetfelettiről.

Tehát összefoglalva még egyszer: nagyon fontos, hogy lássátok, hogy valóban létezik a pásztori hivatal, és ez a hivatal Istentől adatott a gyülekezet számára. Azért adatott, hogy nektek segítsen, hogy ti tudjatok növekedni az Úrban. Egy igazi pásztor, egy Istentől küldött pásztor soha nem teszi megkötözöttségekbe a híveket.

Nagyon sok úgynevezett pásztor van, aki magát nevezi ki, vagy mások kinevezik.

Magyarországon nagyon súlyos problémánk látom, hogy még a leginkább jónak tartott pásztorok sem Istentől kinevezettek. Tehát azok a helyi kis gyülekezeti testek hiányt szenvednek, és helyette beülnek olyanok ebbe a hivatalba, akik kiskirályokként viselkednek. Arra van szükség, hogy ezeket a kiskirályokat megfosszák a hívők a hatalomtól! Mert a hívőknek, a kis nyájnak szüksége van arra, a kis helyi nyájnak, a hívő közösségnek, hogy Istentől választott pásztor vezesse őket!